

MIDNATTS ROPET

MARANATA

DU VÅR HERRE KOM

Nr 3 1971 – årg. 12 – pris kr. 1:50 (befriad från moms)

En grupp från Maranataförsamlingen i Stockholm med-
erkade i två TTF-timmar i Farsta gymnasium. Se artikel
å sidan 8.

**"Hur
kan man
tro på
Bibeln?"**

Bönens plog i Andens åker

SVEN CARLSSON, Stockholm

*Med bödens plog i Andens åker, vi bryta upp en törnig hed.
Vi rädes ej för storm som ryter; vi vet att sådan är hans sed.
Han går omkring, som lejon ryter, injagar skräck i modlöst bröst.
Vi hör, vi ser, vi riktigt ryser! I allt dock ordet ger oss frid.*

*"Räds ej mitt barn", så Herren säger till oss i stridens hårda slag,
"Se, Jag är med och seger giver, åt den som kämpat trött i dag."
Att sätta hand till plog betyder att klart i sikte målet ha,
I allt Guds lag han tåligt lyder, han vet att endast det går bra.*

*Han så förordnat har i ordet, att den som vill Hans väg här gå
Måst renas genom vattnets bad och blodet och vandra ordets väg
också*

Då skall Han kraften få från ovan, få löftets Helge And från Gud,

Då Andens eld på altarglöden skall brinna klart på Herrens bud.

*Så bed och du skall seger vinna där fram du går i Herrens strid,
Bed och du skall målet hinna, bed och du skall finna frid.*

Ty märk att löftesordet säger: "Att var och en som beder, får och den som söker han ju finner, för den som klappar dörrn öppnar."

*Han är en trofast Gud som giver åt Sina barn långt mer än nog,
Åt alla dem som här förbliver i ödmjukhet långt mer än nog.
Så bed och du skall kraften finna till fortsatt kamp och belig strid
Och åkertegen snart skall brinna av segerfröjd i evig frid.*

SVEN CARLSSON.

■ nytt ■ kort ■ aktuellt

■ ■ I den nya enkammar-riksdagens första period fram-lades en motion om ett anslag på tre miljoner till frikyrkor-na.

Motionärerna föreslår att anslaget bör fördelas av Fri-kyrkorådet och bl. a. komma ekonomiskt svaga församling-ar till del som hjälp att hålla lokaler för olika former av religiös service. ■

■ ■ — Världens första sex-byrå för skolbarn startad i Stockholm. Där skall skolbar-nen få p-piller och kunna prata ut om sitt sexliv skriver Af-tonbladet. Flickor på grund-skolans högstadium skall nu kunna prova in pessar på sko-lan. Skälet uppges vara att "man vill följa upp den obli-gatoriska sexualundervisning-en när eleven vill omsätta vad de lärt i teorin till praktiken".

Verksamheten på byrån är en del av en utredning som leds av borgarrådet Nils Hal-lerby. Utredningen handlar om — elevvård. ■

■ ■ Om inget nytt avtal sluts, utgår det stilleståndsavtal på 2 × 90 dagar, som upprätta-des mellan Israel och Egypten i aug. 1970, den 5 febr. ■

MIDNATTS ROPET

MARANATA
DU VÅR HERRE KOM

I detta nummer:

TIDLÖST. Av Arne Imsen Sid. 4

"HERREN LÅTE SITT ANSIKTE LYSA"
av Stina Fridolfsson Sid. 5

GUDS NASIR
predikan av Arne Imsen sid. 6—7

HUR KAN MAN TRO PÅ BIBELN? Sid. 8

MIDNATTSROPETS EXPEDITION
Britta Imsen informerar Sid. 9

LA MISSION MARANATA PERU
rapport av Kolbjörn Granseth sid. 10—11

STRIDEN MOT ROM
Omvänd katolsk biskop vittnar sid. 12—13

KONTAKT MED LÄSARE Sid. 16

MIDNATTSROPET — Organ för andlig väckelse i dag utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15 varje månad • Ansvarig utgivare: ARNE IMSEN • I redaktio-nen: LARS O. ANDERSSON och ULLA NÄSHOLM Layout: PER-ARNE IMSEN • Adress (red. och exp.) Box 6177, 102 33 STOCKHOLM Tel. (red. och exp.) Växel 08-34 06 35

TIDLÖST

Då man forskar i väckelsehistorien blir man gång på gång påmind om hur tidlösa framförallt pionjäreernas budskap är.

Pingströrelsens apostel i Norden, pastor T. B. Baratt, skulle förmodligen haft svårt att hitta något språkrör för många av sina larmsignaler bland sina egna idag. Över ett halvt sekel gamla i tid, men högaktuella i sak, låter vi denne fribrytares upprorssignaler oroa och störa modern formalistisk kyrkoidyll. Det är ofint men troligen nödvändigt. Inte minst för den växande hop kristna slumrare, som alltmer anpassade stämplor kampen för tron och den andliga friheten såsom köttslig.

I två nummer ska vi från denna sida låta honom tala till oss för att sedan belysa de ämnen och företeelser som aktualiseras ut från vår egen tid. Förmodligen tvingas vi om än motvilligt erkänna, att den radikala och konsekventa väckelsekristendomen fortfarande sitter trångt i det religiösa etablissemang, men lever desto friskare sitt anonyma liv utanför den självmedvetna läger- och kyrkokristendomens maktsfär.

ARNE IMSEN.

” 'Drogen ut från henne.' Det är med dessa ord Herren uppmanar sitt folk att lämna Babylon. Namnet är en hemlighet (Upp. 17: 5), men närmare beskriven är hon 'mor till skökorna och till styggelserna på jorden'. Hon var 'drucken av de heligas blod och av Jesu vittnens blod' då Johannes såg henne, och han förundrade sig stort. Hon satt på vilddjurets rygg 'klädd i purpur och scharlakan och glänste av guld och ädla stenar och pärlor', men i sin hand hade hon 'en gyllne kalk, full av styggelser och av hennes otukts orenlighet'. *Det är den avfälliga församlingen*, som har friat till världens gunst och auktoritet för att kunna behålla sin maktställning i världen. Den låter sig bindas av världsliga myndigheter och ledas av världslig makt. Den underordnar sig orättfärdiga och köttsliga bestämmelser för att kunna upprätthålla sin maktställning.

Var och en kan förstå att här avses kyrkostaten och statskyrkorna, men inte bara dem — här avses alla kristna samfund och institutioner som har kommit i beroendeställning till den politiska eller ekonomiska makten eller annat inflytande som är världsligt till sin art och utestänger, om än i ringa grad, den andliga kraften och Jesu evangeliums fulla värde. Självfallet är det många allvarliga och bra kristna, som ännu icke sett faran av denna kompromiss mellan den andliga och köttsliga makt, varför de stannar där de är i god tro. Men tiden är nu kommen, då Herrens förmaning må bli till en hjärteangelägenhet också i detta avseende: 'Drogen ut ifrån henne, I mitt folk!'

Låt det överallt ordnas *bibliska församlingar*, som Guds folk kan sluta sig till!

Den tid är icke långt borta då Babylon skall falla! De som hon stödjer sig på: Vilddjuret och dess hjälpare, skall resa sig upp emot henne. De 'tio hornen' skall 'hata skökan och göra henne utblottad och naken och skola äta hennes kött och bränna upp henne i eld'. Upp 17:16.

Hon har förlitat sig på den världsliga makten och levt högt med vilddjurets stöd, men tiden kommer, då allt detta vill sluta med katastrof!

Namnkristendomen är dömd till undergång! Det är bara en tidsfråga när den kommer. Redan nu kan vi se hur hela den officiella kristendomen skaka på sina grundvalar i många land. När vilddjuret — ANTIKRIST — en gång kommer till makten, kommer han att fordra att varje spår av kristendomen suddas ut. All tillbedjan till Fadern och Sonen kommer han att motsätta sig, även om det är bara formen som återstår. Det kommer att bli en fruktansvärd räkenskapsdag för skökan, som icke har den rena kvinnans kraft till att bestå eldsprovet! Allt det motstånd hon har rest mot sann, levande kristendom kommer över hennes eget huvud. Förföljelser, som hon tiderna igenom stödd på den världsliga makten har åsamkat sanna kristna, kommer igen över henne själv och kommer att krossa och tillintetgöra henne för alltid. Hon skall få dubbelt igen för sina onda gärningar.

De som har gjort sig rika på formväsendet och levt därav på det ena eller andra sättet, kommer att med förfäran få bevittna hennes fall. 'I ett ögonblick har den nu blivit förödd.' De skall se röken av hennes brand på avstånd och förskräckas!

'Drogen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor!'

Alla de heliga måste vakna upp och skilja sig från allt som Gud har dömt, och sluta sig tillsammans i rena, frigjorda heliga skaror, så att Herren kan få sin väg med dem helt!

Socialisterna fattade på sin senaste årskongress beslut om att de skulle ta upp frågan om statskyrkans upplösning till debatt i sina föreningar. Då borde väl de kristnas ögon öppnas, så att de går ut ifrån henne i skaror och icke mer sammanblandar sig med ett så obiblskt system, som statskyrkan är. Herren renar sitt folk och helgar det i sanningen!

I statskyrkan läser liturgen varje söndag i högmässan den välsignelse som Mose förmedlade till Israel. Den så i slentrianmässig ritual missbrukade bönen är mycket allvarlig. Det är ju inte självklart enkelt att be om Guds ansiktes ljus över sig. En sådan bön förutsätter att bedjaren inte har anspråk på att själv få lysa. Ty står man i Guds ansiktes ljus, finns inte plats för någon annan glans än hans.

Guds ansikte lyser över den som förhärligar hans namn. Gud har gett Jesus det namn som är över alla namn, just därför att Jesus var lydig i sin uppgift att förhärliga Guds rättfärdiga och heliga namn i liv och död.

Jesus bad: *"Fader, förhärliga ditt namn."* Allt Jesus gjorde var i Guds namn. Han och fadern var ett. Faderns vilja var sonens vilja. Guds ansikte lyste över Sonen. Jesus fullgjorde sitt uppdrag på jorden. Han förhärlikade Guds namn.

Det är ett misstag att tro att det var genom sina predikningar Jesus främst förhärlikade Guds namn. Guds ansiktes ljus vilade över Jesus lika klart när han kallade de flitigaste gudstjänstbesökarna för "huggormars avföda" och när han gjorde ett gissel och drev ut dem som sålde offerdjur i gudstjänst-lokalen, som när han brast ut i saligprisningar.

Vår uppgift är att förhärliga Jesu namn. Gör vi det, kommer hans ansikte att lysa över oss. Men för att kunna förhärliga Jesu namn, måste man känna honom. Inför människor räcker det med att man följer det religiösa mönstret för att bli accepterad som en andlig människa. Men Jesus förhärlikade Gud genom att kalla de andligaste på sin tid för huggormars avföda. Då var det ingen utom Gud själv som visste att Herrens välbehag vilade över sonen.

"Herren låte sitt ansikte Lysa över oss."

4 Mos. 6:24-26

"Guds ansiktes ljus vilade över Jesus lika klart när han kallade de flitigaste gudstjänstbesökarna 'huggormars avföda' och när han gjorde ett gissel och drev ut dem som sålde offerdjur i Templet, som när han brast ut i saligprisningarna", påminner Stina här om.

"Tiden är ond. Djävulen blir alltmer religiös och utstuderad i sin avgrundskonst att förföra."

Tiden är ond. Djävulen blir allt mer religiös och utstuderad i sin avgrundskonst att förföra. Hur ska vi hålla stånd mot honom, och nå himlen? Jo, genom att lära känna Jesus som han verkligen är. Den som aldrig kompromissade med de religiösa fördomsfulla och ogudaktiga andlighet. Den som för sitt hårda tals skull blev ombedd att lämna människorna i fred. Ett orosmoment för lagkloka och skriftlärde. Syndares vän. Ju mer vi lär känna Jesus, dess klarare kommer hans ansikte att lysa över oss och han blir förhärlikad i oss.

När vi genom Ordet får Kristus målad för oss som han verkligen är, kan han bli förhärlikad i oss så att vi får samma bemötande som Jesus fick när han gick på jorden. Vi kommer att aktas värdiga lida för Jesu skull.

Låt oss alltså gå till honom utanför lägret och bära hans smälek! Endast genom att lära känna Jesus och leva i ljuset från honom kan vi bedja i hans namn och uträtta sådana ting som han gjorde — och så påskynda Guds dags tillkommelse.

Herren välsigne oss och bevare oss

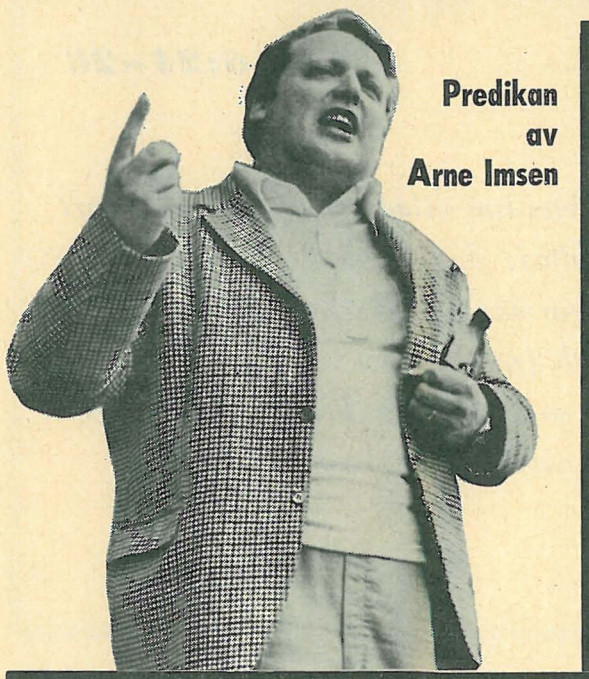
Herren låte sitt ansikte lysa över oss och vare oss nådig
Herren vände sitt ansikte till oss och giv oss frid.

Amen.

Stina

Guds n

**Predikan
av
Arne Imsen**

4:e och sista delen

(Del 1 — nr 22/70; del 2 — nr 25/70;
del 3 — nr 1/71)

Text: 4 Mos. 6:1—21.

GUDS NASIR

Bibeln rekommenderar ett hemligt vapen till att vinna seger över fienden. Detta: **BEDJEN OAVLATLIGEN!**

Varje stad har en furste, en organiserad andevärld som opererar i luftrummet. Man behöver inte gå längre än ut på gatan förrän man kindpustas av den andevärlden. Om man riktigt studerar människor ser man hur den andevärlden opererar i individerna. Den andevärlden håller på att förvandla våra städer, våra samhällen och all mänsklig gemenskap till helvetets förgård. Mitt i tristessen, vantrivseln, oron och ångesten kastas i folkhavet ut nya fagra löften om framtid. Människorna nappar på betena, som kastas ut, och tror att vägen till vår lycka är banad.

Om församlingen bara anpassar sig, får hon det lugnt, gott och skönt. Men vägen är inte att anpassa sig. Den är att träda fram inför Gud och utrusta sig för att ta upp kampen emot andevärlden. Församlingen representerar mycket kraft som ännu är outtagen.

Daniel och de andra ynglingarna som blev tillfångatagna och förda till Babel fick kunskap i all slags skrift och visdom. De fick förstånd på alla slags syner och drömmar. Vi behöver en övernaturlig kunskap som kan avslöja för oss Satans tillvägagångssätt. Vi behöver uppenbarelser och syner och drömmar från Gud, så att vi kan möta djävulen på det plan han opererar och avslöja honom. Församlingen är kallad till att vara en förbindelselänk mellan himmel och jord och meddela sann kunskap, både om den enskilde och om världen i stort. Bibeln säger klart att denna världsordning inte kan erbjuda trygghet och ro. Den går emot sitt slut. Men den går inte mot ett totalt slut. Det finns ett folk som ska överleva och genomleva. Det är Guds folk.

Skökoreligion — död religion

Det finns något mycket gripande i Uppenbarelsebokens bildspråk. Jag läste om vilddjuret och den scharlakansröda skökan och hur sambandet mellan vilddjuret och skökan upplöstes. Skökan kastades av vilddjuret. Vi ser utvecklingen i tiden. Kyrkans förmögenhet konfiskeras, läggs under statlig kontroll. De som inte får klart för sig att skilsmässan mellan alla andra makter och församlingen är nödvändig, ska få uppleva fasorna som den fallna religionen får bevittna och genomlida i slutuppgörelsen mellan ondskans makter. Då detroniseras skökan. Den avkläds sin röda skrud. Det ska vi få bevittna. Snart finns katolicism och kommunism i skön förening.

Då den politiska makten fått total kontroll över allt det skökan representerar av mänsklig makt, ekonomi och kultur går tiden mot sitt slut. Skökan skakas av, banden upplöses. I Uppenbarelsebokens 18:e kapitel, vers 4, finns i detta sammanhang ett budskap till Guds folk:

nasir

"Dragen ut ifrån henne I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor." Den principen är uttalad i förordningarna för nasiren, ty det var definitivt förbjudet för nasiren att ha något som helst samröre med, komma i närheten av eller i beröring med någon död. Skökoreligionen är den döda religionen. Ska vi kunna utföra nasirens tjänst måste vi göra ett markant och konsekvent avståndstagande från all död religion. Vi får inte komma i närheten av den, vi får inte ens beröra den. I den döda religionen har vi gärningsreligionen.

Under den sista tiden kommer man att använda sig av de andliga nådegåvorna för att förföra Guds folk. Jesus säger: "Icke var och en som säger Herre, Herre skall komma in." Vidare heter det "På den dagen skall man träda fram och säga: Herre, vi hava profeterat i ditt namn, vi hava drivit ut onda andar i ditt namn. Då ska han säga: Jag känner eder icke." Det är den som gör Guds vilja som ska ta himlen i besittning. Vad är då Guds vilja?

Vi ska kunna representera helheten av evangelium, inte bara en sektor. Gud har inte sagt att församlingen ska representera endast andliga gåvor, utan hon ska representera fullheten av evangelium. **EVANGELII FULLHET.** Det är en Jesus som kan frälsa fullkomligt, inte bara rättfärdiggöra, men också helga och rena. Ett fullkomligt budskap och en fullkomlig frälsning hör till pånyttfödelsen. Dop i vatten, dop i helig Ande, gemenskap med de heliga i bön och vid Herrens bord. *Församlingsgemenskap.*

Nasiren skulle inte beblanda sig med världen. Han skulle vårda sina gudomliga kännetecken. Han skulle inte komma i närheten av någon död. Lägg märke till: "Även om det är en syster eller en broder". Här finns inte rum för någon sentimentalitet.

Det finns något som betyder mer än inomvärldslig och närvarande gemenskap, och det är att komma in i sin gudomliga uppgift och nå målet för tron. I det ögonblick nasiren kom i närheten av en död, kunde han inte fortsätta som om ingenting hänt. Han fick helt enkelt

- Nasirens uppgift var närmast att befria ett redan ockuperat folk ifrån främmande makter som hade trängt in och besegrat det.
- Nasiratet skall avslutas. Församlingen skall fullborda och slutföra striden — en kamp icke emot kött och blod, utan mot ondskans andemakter i himlarymderna.
- Nasiren — Guds utkorade redskap i Israel, hade en unik särställning.
- Nasiren hade en mängd förordningar att lyda, förordningar som verkar främmande, nästan anstötliga för oss. Men det finns inte en enda förordning som inte har en andlig betydelse. Varenda detalj pekar framåt mot något väsentligt.
- Prästen representerade kontinuitet, profeten förde fram väckelse, avslöjade fel och uppenbarade det fördolda.

klippa av sig flätorna och bekänna sitt nederlagt. Då trädde syndoffer, brännoffer och spisoffer in. I det ögonblick han gick in under villkoren och ödmjukade sig, upplevde han försoningens fullhet. Så småningom växte håret ut igen. Då kom han som en ny nasir fram, icke bara med ett budskap, men med *kraft!*

Revansch

Simson bad: Herre, ge mig revansch för ett av mina ögon! Han fick det. Han var bilden på församlingen som genom samröre med skököväsendet förlorat friheten, kraften och synen. Han var fjättrad och leddes bort av en pojke. Men Gud gav honom upprättelse. Församlingens sista triumf innan hon ger sig iväg hem — hon skall riva ner. I vår djupaste förnedring och förödmjukelse säger vi till Herren: Vi vill ha tillbaka vår ursprungliga kraft. Det är inte vår ära det gäller. Det är Guds ära. Innan församlingen drar ur tiden skall den få vara med och bryta ner otrons fästen. Den skall inte tåga ur tiden i misär och elände. I triumf skall han föra oss hem. Gud ska återupprätta församlingen. Icke genom mänsklig kraft eller styrka, men genom helig Ande. Håret växer ut. Så småningom är kännetecknen tillbaka, men då är skilsmässan mellan världen och församlingen definitiv. Då leker man inte längre med skökoväsande och skökokristendom, utan har tagit konsekvenserna av att vara Guds nasir.

Forts. sid. 17

Hur kan man tro på Bibeln?

Om man utgår från att farstagymnasisternas åsikter i fråga om tingen är representativa ger dagens studenter inte mycket för Guds eget ord — Bibeln. Att maranatagruppen påstod sig tro på skapelseberättelsen väckte spridda skratt i den halvsatta aulan och man undrade väl lite till mans vilket århundrade vi kom ifrån. Men allt eftersom debatten tog fart yppade sig här och var en gudslängtan som varken den "objektiva undervisningen" eller välfärd kan undanröja.

Vi hade fått en inbjudan att presentera vårt budskap och vår tro på en s.k. TTF-timme på Farsta gymnasium. Ett utmärkt tillfälle att sprida evangelium på ett avlägset fält. Inne på skolgården frågade vi ett gäng moderna skolbarn var aulan låg. Dom hade just delat på ett paket Prince och frågade om vi hade eld. Hela skolgården är tydligen rökruta på Farsta gymnasium. En läroanstalt för 1.200 elever.

Atminstone en maranatarepresentant finns på skolan, Görel Friedner som går i första ring när hon inte är på möte i sta'n. Görel är en trogen och aktiv syster som alltid ställer upp när det gäller torgmöten eller traktatspridning. Och det är hon som tillsammans med ett par troende kamrater tagit initiativet att förvandla två TTF-timmar till väckelse- och informationsmöten.

Vi frågade Görel om hon fått några obehag efter besöket.

— Nej inte än, alla känner mej och vet att jag är frälst, förresten är man ganska tolerant

Görel till vänster som bjöd ut maranataungdomarna till sitt gymnasium och Gunno Andersson.

numera. Så har vi en kristenförening här på skolan som håller ihop.

Nicklas, som tillhör Korskyrkan, och Görel presenterar oss utan onödiga bortförklaringar: — Den här gruppen är från Maranataförsamlingen och har kommit hit för att berätta om hur de mött Jesus.

Vi sjöng och appellerade en bra stund om Bibelns enkla väg till tron, synd, rättfärdighet och dom och livet efter detta. Frågorna hopade sig i unga olärda sinnen.

— Nej, jag vill dö när jag blir sjutti, började en vaken kille på första bänk och citerade en sångstrof om evigheten.

— Så enkel är inte tillvaron. Människan är skapt med evig ande i likhet med Gud.

— Vem lär de'?

— Bibeln!

— Bibeln??

Nej Bibeln är ingen auktoritet i Farsta gymnasium. Bhagavadgita, Yogas lära nämns flera gånger. Och Darwin ut mot 1 Mosebok.

Men vi hinner med en del jordiska problem, krigen, svältande folk och skilsmässobarn, ondskan, porr o. s. v. Vi svarar envist med Ordets skildringar av en oförsonad mänsklighet förr nu och i framtiden: Grundproblemet är att synden kom in i världen. Ni måste födas på nytt igenom Jesus Kristus.

På ytan förblev eleverna pliktstroget objektiva ända till sista ordet sagts ute på skolgården. Vi var egentligen bara överens om en sak, att kristendomen kunde tillerkännas vissa sociala och kulturella förbättringar.

Det höll till och med rektorn med om som tackade och sade adjö efter att ha talat sig varm om — objektiviteten.

LassO.

VAD ÄR EN SYNDARE?

Den objektiva religionsundervisningen har skapat förvirring bland eleverna. Frågorna var många.

MIDNATTSROPETS EXPEDITION

På Surbrunnsgatan 60 är ett entusiastiskt arbetslag inhyst. På tämligen små ytor produceras och distribueras åtskilligt med evangeliska alster och ibland trampar.

Man kan väl utan att överdriva säga att vi arbetar under ytterst små och primitiva förhållanden.

Många fel begås av oss, men vi hoppas att Du har överseende. Det är svårt då tre—fyra stycken måste samsas om samma skrivbord. Utrymmet tillåter inte annat.

Här handlägges allt som kan förekomma i en verksamhet som vår: församlings-, tidnings- och förlagsarbete — allt i ett.

Församlingsföreståndare och evangelister planerar möten, hyr lokaler, ordnar annonsering, gör sjukbesök, håller torgmöten, sprider traktater, besöker fängelser, skolor, ålderdomshem m.m. samt idkar övrig församlingstvård. Midnattsropets redaktion kläcker idéer och samlar material — ett

drygt arbete, som fordrar koncentration och ofta måste göras under nattens timmar.

I huvudstadens myllor bland grå och trista stenhus vid en relativt smal och oansenlig gata, ligger vår trånga och omoderna arbetslokal. Vi inandas dagligen koloxidångarna från de förbipasserande, av tekniken skapade, giftsprutande vidundren.

Vår lilla tryckpress en trappa ned arbetar tappert och ljudligt då någon frivillig rycker in och sköter den efter alla konstens regler. Tiotusentals traktater har sett dagens ljus i det trånga kyffet där nere. Evighetens morgon ska uppvisa resultatet. Prenumerationsavdelningen har bråda dagar just nu i årets början. Samma personal som handhar den, sköter förlagets postorder och fakturering.

TILL ALLT DETTA behövs pengar. Inte i första hand till dem som arbetar. De har ytterst små pretentioner. De flesta av dem har extraarbeten och klarar livets nödortf på det sättet. Vi som arbetar på ekonomiavdelningen har ibland hårda dagar, då vi får lägga pannan i djupa veck, men Gud hör bön, och han har hjälpt igenom kriser. Vårt

man varandra nästan på tårna i skapar- och arbetsivern.

Här informerar Britta Imsen något om förlagets expedition och medarbetare.

Britta Imsen

Irene Gustavsson

● KASSAN

In- och utbetalningar samt fakturering

● PRENUMERATION O. BESTÄLLNINGAR

är Pian Westergårds avdelning

lilla företag har med den Högstes bistånd trots allt tagit sig fram till denna dag.

Det är med spänning man öppnar posten varje morgon. Om Du som ibland skriver ett uppmuntrande brev eller sänder en gåva till någon av våra verksamhetsgrenar visste vad det värmer våra hjärtan, då vi ser att vi inte står ensamma i kampen för det som vi tror på!

Vi vill inte sjunga någon klagosång — tvärtom är vi lyckliga att få arbeta på detta sätt, och vi känner Guds välsignelse och välbehag över våra liv. Vi har inget annat kapital än våra kropps-

krafter, de gåvor Gud gett oss och vår tid. Allt detta har vi offrat, ty vi vet att tiden är dyrbar. Jesus kommer snart, och budskapet ska ut till skarorna som väntar.

Kanske det finns någon som läser dessa rader som aldrig haft en tanke på att man är ansvarig inför Gud både för sin tid, sin arbetsförmåga, sina personliga gåvor och detta Mammons goda som Gud gett oss att förvalta. Ingenting är vårt eget. Nakna kom vi till världen, och nakna går vi härifrån. Det som blir bestående är den skatt vi samlat därovan.

B. IMSEN

Pian Westergård

Slutligen ett par praktiska råd: Vid inbetalning på postgiro eller postanvisning ange alltid vad inbetalningen avser. Glöm inte namn och adress. Texta.

La Mission Maranata

PERU

Rapport från Kolbjörn Granseth Arequipa, Peru

"Fö
me

La Mission MARANATA, Peru. Åtta peruanska evangelister flankeras av Kolbjörn Granseth t.v. och Erling och Solfrid Eriksen.

I slutet av oktober gjorde jag en resa över stora delar av högslätten, och medan jag körde förbi by efter by som ännu inte hade hört evangelium ljöd dessa ord från Hoseas till mig:

"Så eder en säd som rättfärdigheten kräver, få en skörd efter kärlekens bud, bryt eder nytt land, nu är det tid att söka Herren, tills han kommer och låter rättfärdighet regna över eder." (Norsk övers.)

Åtta andefyllda evangelister

Visst tackar vi Gud för allt vad han har gjort för oss, och ett speciellt glädje- och tacksägelseämne har vi nyligen fått. I oktober hade vi en speciell bönevecka för att många skulle få uppleva ATT BLI BEKLÄDD MED KRAFT FRÅN HÖJDEN. Vi blev icke besvikna, redan första dagen började Herren att döpa i Anden. Inom loppet av fem dagar var det 18 stycken som hade mottagit den helige Ande. Då kunde vi tacka Gud för att sammanlagt 23 bröder och systrar

ibland oss hade tagit emot Andens gåva. Så långt vi vet har inget sådant hänt förr i södra Peru. Det var intressanta dagar. Vi såg hur många kämpade för att komma loss från många och hårda band. Många måste befrias från andemakter och när de blivit rena i Lammets blod fylldes de också med Anden. Det är stort att vi nu har åtta andefyllda evangelister runt om på fälten och vi väntar att Herren skall göra mera storverk ibland oss. Alltsammans är av Herren och till hans ära. Perus största behov är utan tvivel en andeutgjutelse, sådan att folk blir ryckta från religiösa föreställningar och syndens laster, så de kan ta emot frälsning.

Inta landet

Vi kan inte vara nöjda med att nu har Gud stadfäst sitt ord på ett underbart sätt. Nej, vi må vara lyhörda för Andens stämma: "Den som har öra, han hör vad Anden säger till församlingen." Hur skulle vi kunna slå oss till ro? Nej

ket har religion ingen frälsning"

och åter nej! Vi får göra som profeten säger: "Så den säd som rättfärdigheten kräver för att vi skall få en skörd efter kärlekens bud." Det är tid att inta landet, tid att sträcka sig längre för att nå de platser som aldrig har hört evangeliets frigörande budskap. Det är vår förmån att få göra det.

Nu har vi det just som profeten säger: "Nu är det tid att söka Herren." Jag har en bestämd känsla av att Peru nu har sin besökelsestid. Men hur länge? Bibeln säger bara: "Idag är frälsningens dag, i dag är Gud att finna." Den säger också: "IDAG OM NI HÖR HANS RÖST..." OM ni kör. Här är det många som aldrig fått höra. Kunde de bara höra, kunde de välja. Men fram till idag är de utan Gud och hopp i världen. De har religion, men inte frälsning.

Herren har gett oss frälsningens budskap och vi vet att vi är sändebud i Kristi ställe. Vi skall ge dem försoningens budskap.

Medan vi nu är hämmade i arbetet på grund av regntiden i fjället börjar vi på nya fält nere i låglandet och på kusten. Vi har just börjat i en dal som heter *Valle Tambo*, och i slutet av november tar vi upp arbetet i *Moquegua* distrikt. Vi räknar med att en familj ska flytta dit i maj.

I skrivande stund har jag icke någon nöjaktig översikt över arbetet från den sista tiden då brödernas rapporter kommer något senare. Men så långt jag vet har omkring 100 döpts i år (slutet av oktober).

Byggperiod

Vi har nu kommit in i en byggperiod. Nu är det tid för uppförandet av lokaler. På två ställen har vi fått tomter gratis. När detta läses har vi väl i Arequipa gjort en lokal färdig och en är under tak. (Det skall byggas bättre nästa år). I fjället ska två lokaler byggas så snart regntiden är över. Det är full aktivitet.

Det skulle vara en stor glädje om jag kunde tagit med er på besök nere i dalarna, uppe i fjällen, över på andra sidan fjällen, ned mot skogen, (djungeln) så ni kunde få möta dem som inte hört evangelium, få se deras nöd och deras mottaglighet. Då skulle ni alla bli förebedjare för detta folk.

Segerhälsningar

Margit och Kolbjörn Granseth
Tore, Liv, Andre och Vidar

MISSIONSVÄNNER, GUDS FRID!

Ja, nu är jag ute i Peru, där Maran Ata i Norge har missionsverksamhet. Efter en något slitsam flygresan landade jag i Peru den 14 december. Sedan dess har jag upplevt mycket.

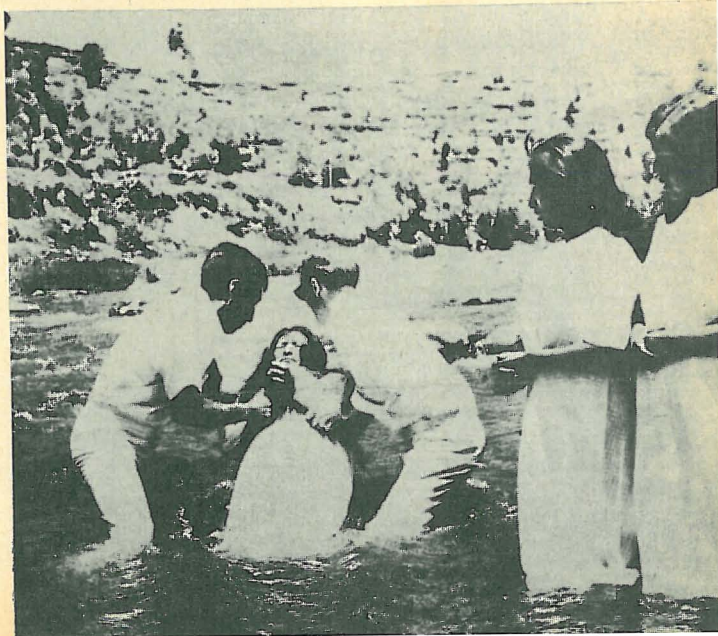
Redan den 14 på kvällen var det välkomstmöte här i Arequipa. Vännerna Granseth och Solfrid och Erling Eriksen mötte vid flygplatsen. Sedan samlades vi tillsammans med församlingen till välkomstmöte och det var underbart att åter träffa de kära vännerna från Peru. Sedan jag var här i fjol har församlingen ökat i antal och bar tydligt präge av att Gud har välsignat församlingen på ett speciellt sätt sedan i fjol.

Granseth har ju också skrivit hem till Norge och berättat om flera som har tagit emot den helige Andes dop, och det märks i församlingen att de har haft en underbar tid.

Vi har haft en bibelvecka här och då har speciella ämnen behandlats: tjänsterna, helbrädgörelse, Andens dop, barnskapet osv. Hela veckan har Granseth varit bibellärare tillsammans med en av de infödda; Skilberto; som har haft

Forts. sid. 17.

Dopförrättningen i floden Rio Chile, när evangelisterna Gilberto Carbajal och Erling Eriksen döper 10 peruanare till Kristus, blev förstasidesstoff i tre av Arequipas dagstidningar.

Striden mot Rom

— Om ni tror att det är bättre för er att följa Kristus än påven: åkalla då bara Jesu namn. Om ni hellre vill ha en präst som förkunnar kristi rena evangelium än en som förkunnar Roms läror, säg mig då det genom att resa er upp då skall jag vara er pastor! Alla utan undantag stod upp och bad mig förbli hos dem.

Omkring ett tusen själar blev inskrivna i livets bok den dagen. Ett år därefter var vi omkring fyra tusen, och nu är vi ca tjugofemtusen som tvagit våra kläder i Lammets blod.

År 1851 kom jag till staden Illinois för att grundlägga en fransk koloni. Jag hade med mig omkring 75.000 fransk-kanadensare. Vi bosatte oss på de stora slätterna i Illinois för att inta landet i romarkyrkans namn. Jag var rik, och köpte många biblar som jag delade ut i nästan varje familj. Biskopen fick mycket emot mig för den sakens skull, men jag brydde mig inte om det. Det var nödvändigt att leda mitt folk så långt jag kunde på vägen Jesus Kristus ville jag skulle gå.

Kättare

Så en dag kom biskopen och sade till mig: "Många misstänker att ni inte är med i romarkyrkan, utan är kättare och protestant. Vi skulle vilja att du ger oss ett dokument i vilket du klargör för alla att du och ditt folk är goda romerska katoliker." Jag hade ingenting att invända. Jag ville på detta sätt övertyga mig om att vi i romarkyrkan verkligen följde Guds Ord, och att vi inte stödde oss på mänskliga traditioner. Jag skrev följande ord: "Vi fransk-kanadensare vill leva i den heliga romersk-katolska kyrkan; utanför den finns ingen frälsning, och för att visa detta för Eders Höghet, vill vi lova att ålyda Er auktoritet överensstämmande med Guds Ord, som vi möter det i Kristi evangelium." Jag skrev under det, och det gjorde också församlingsmedlemmarna.

Maskerad protestant

Biskopen blev glad och sade: "Jag är så glad för att Ni signerat denna underkastelse, då vi fruktade att Ni och er församling blivit protestanter!" Det var skönt att ha fred med biskopen,

men jag hade inte frid med Gud. Biskopen gav mig ett "fredsbrev", i vilket han förklarade att jag var en av de största prästerna. Han telegraferade till de andra biskoparna om min underkastelse, och frågade dem om vad de ansåg om den. De gav honom ett gemensamt svar samma dag: "Vet Ni inte att C. är en maskerad protestant och att han har gjort Er till protestant? Det är inte för Er han underkastat sig, utan under Guds Ord, och om Ni inte förstör dokumentet, så blir också Ni protestant!"

Rättigheter

Tio dagar därefter fick jag besök av biskopen. Han frågade efter det "fredsbrev" han givit mig. Jag gav det åt honom, och han kastade det genast i elden. Då jag frågade honom vad han menade med denna handling, svarade han: "Jag står över Er, och behöver inte lämna besked!" "Otvivelaktigt finns det någon som står över mig. Jag är bara en fattig präst. Men den store guden som är mycket högre än Er och mig har givit mig rättigheter som jag aldrig behöver avstå från för att behaga någon människa. I denne gudens närvaro protesterar jag mot denna orättfärdighet." "Jag kom hit för att det dokument Ni gav mig inte var någon underkastelse, och det visste Ni mycket väl." Så sa han att han inte kunde acceptera en underkastelse om jag inte gjorde en annan där jag utlämnade orden "i överensstämmelse med Guds Ord som vi möter det i Kristi evangelium." "Ni begär inte en underkastelse, utan dyrkan, och ett sådant dokument kan jag inte skriva", sa jag. "Men om Ni inte går med på det, så kan Ni inte längre vara romersk-katolsk präst!"

Fader Chiniquy var en berömd katolsk präst i Kanada. Han var född i Kumerka, Quebec, 1809. Han älskade romkyrkan, och den älskade honom. Chiniquy kunde ha utgjutit sin sista blodsdropp för kyrkan.

Här fortsätter berättelsen om hans omvändelse som började i förra numret. Detta vittnesbörd har varit till stor välsignelse och har lett till bl. a. den katolske prästen Miguel Rodrigues Lopez omvändelse. (Se Midnattsropet nr 7, 1970.)

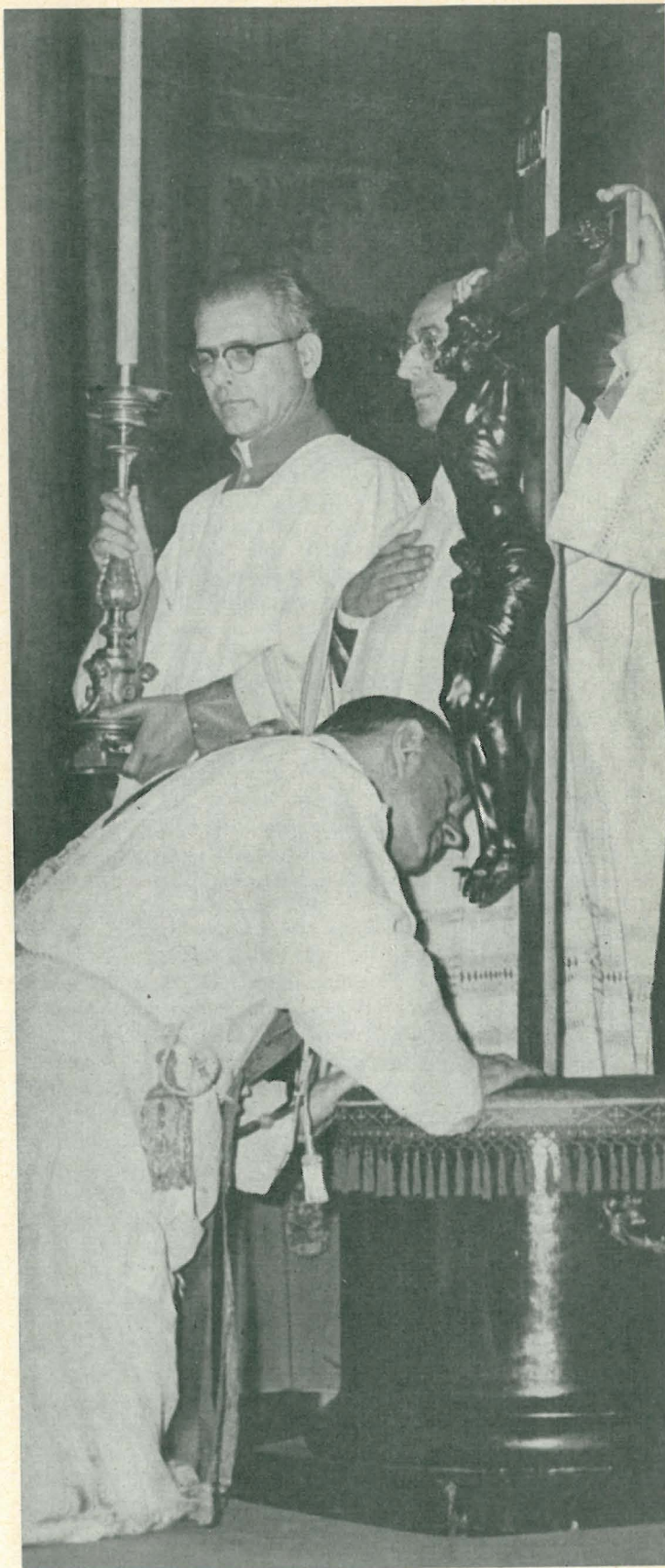
Min Gud, var finns din församling?

Då lämnade jag biskopen. Jag föll i mitt rum på knä för att pröva inför Gud det jag gjort. Jag såg för första gången klart att romarkyrkan inte kunde vara Kristi kyrka. Den fruktansvärda sanningen fick jag lära från romarkyrkan själv. Jag kunde inte förbli i denna kyrka med mindre jag ville formellt utesluta Guds Ord på ett dokument. Guds Ord, som var grundstenen för min underkastelse under min kyrkas auktoritet. Jag såg att jag handlade rätt genom att lämna romarkyrkan. Men ett stort mörker kom över mig. I mitt mörker ropade jag: "Min Gud, var finns din församling? Vart skall jag gå för att bli frälst? Under gråt ropade jag till Gud att han måtte visa mig vägen jag skulle gå för att bli frälst, men till en tid fick jag inget svar.

Striden mot Rom

Jag hade lämnat romarkyrkan, avstått från min ställning, min ära, mina bröder och systrar; allt det som var mig kärt. Jag såg hur påven, biskoparna och prästerna angrep mig i pressen, från predikstolar och i den fruktansvärda biktstolen där de angriper en människa på ett sådant sätt att man inte vet varifrån slaget kommer. Ett krig på liv och död började mellan romarkyrkan och mig. Inte någon vän fanns kvar. Efter som jag hade talat och skrivit mot protestanterna i hela mitt liv, hade jag inte där en enda vän heller. Jag var ensam att föra striden mot Rom. Gud verkade vara så långt borta från mig, men han befann sig nära. Plötsligt kom denna tanke till mitt sinne: "Du har ju ditt evangelium, läs

Forts. nästa sida.

STRIDEN MOT ROM

Forts. fr. föreg. sida.

det, och du skall finna ljuset!" Jag öppnade boken, och mina ögon föll på 1 Kor. 7:23: "I ären dyrt köpta, bliven därför icke människors trälar."

Jesus har köpt mig!

Med dessa ord kom ljuset till mig för första gången, och jag såg frälsningens stora hemlighet så som människan kan se den. Och jag sade till mig själv: "Jesus har köpt mig, och eftersom han köpt mig så har han frälst mig, och jag är frälst! Jesus är min Gud. Alla Guds gärningar är fullkomliga. Jag är därför fullkomligt frälst!" Men vad är priset han betalade? Och svaret kom plötsligt som en blix: Lammets blod blev utgjutet på korset, Jesu liv som blev offrat på Golgata har frälst mig! Jag är frälst genom Jesu död! Jag kände en utsäglig glädje, som om källorna till livet hade öppnat sig, och en över svämning av ljus kom över min själ. Alla de falska lärorna från Rom flöt bort från mitt sinne.

Genom Jesus

På söndagsmorgonen kom jag till folket i min koloni. Alla var ytterst spända och sprang emot mig och frågade mig om min nya lära. Då de samlat sig i den väldiga kyrkan, presenterade jag den utsägliga gåvan för dem. Jag visade dem att Gud hade gett mig sin son Jesus som en gåva, och genom Jesus hade jag fått syndernas förlåtelse och evigt liv. Utan att veta om de skulle acceptera gåvan eller inte, sa jag till dem: "Det är dags att jag lämnar er, mina vänner. Jag har lämnat romarkyrkan för alltid och tagit emot Kristi gåva. Om ni tror att det är bättre att följa påven än att följa Kristus, och att åkalla Marias namn i stället för Jesu namn för att bli frälst, så res er upp!" Till min förvåning förblev hela församlingen sittande på sina platser och fyllde kyrkan med snyftningar och tårar. Jag trodde att någon skulle be mig gå ut, men ingen gjorde det. Och i det att jag betraktade dem såg jag den underbara förändring som skedde med dem, en förändring som ej kan förklaras med naturliga lagar. Jag utropade glatt: "Den allsmäktige Gud som frälste mig i går kan frälsa er i dag. Gå genom Röda Havet med mig och gå in i löfteslandet. Mottag den stora gåvan, och ni skall uppleva lycka och rikedom. Jag skall ställa er samma fråga som nyss i en annan form: Om ni tror att det är bättre för er att följa Kristus än påven; åkalla då bara Jesu namn. Om ni vill sätta er tillit till Lammets blod som blev utgjutet för er på korset, om ni hellre vill ha en

präst som förkunnar Kristi rena evangelium än en som förkunnar Roms läror, säg mig då det genom att resa er upp, och då skall jag vara er pastor!" Och alla utan undantag stod upp och bad mig förbli hos dem.

Tjugofem tusen

Den stora, dyrbara gåvan hade för första gången kommit till dem i all sin skönhet. De hade mottagit den, och ord kan inte beskriva den glädje folkskaran visade. Omkring ett tusen själar blev inskrivna i Livets bok den dagen. Sex månader senare var vi två tusen omvända, ett år därefter var vi omkring fyra tusen, och nu är vi cirka tjugofem tusen som tvagit våra kläder i Lammets blod.

Snabbt spred sig nyheten över hela Amerika och ända till Frankrike, att C. den mest kände prästen i hela Kanada hade lämnat romarkyrkan, och ställt sig i spetsen för en grupp människor. Och där detta berättades, prisade man Jesu namn. Bed för de romerska katolikerna i Amerika och på alla andra ställen att de måtte ta emot den utsägliga gåvan, älska och upphöja den under sin korta pilgrimsresa och i evighet. Amen.

SLUT!

Midnattsropet för förstärkning

Ett för MR:s läsekrets icke obekant namn kommer i fortsättningen att synas mer regelbundet i våra spalter. Stina Fridolfsson — ibland signaturen Stina som med friskt humör och spetsig penna penetrerat både det onda och det goda — har ställt upp för att göra Midnattsropet bättre.

Stina, döpt i Maranataförsamlingen i Skellefteå 1969, kommer från EFS och var på god väg att bli socionom när maranataropet kom med både högre och angelägnare arbetsuppgifter.

Behovet av en radikal tidning som framför frigörande sanningar är idag större än någonsin. Och vi tackar Gud när nya krafter träder till som har visionen och är väl medvetna policyn.

LOA.

Radiomötet på LÅGPRIS-LP

Utsändningen från Maranataförsamlingen i Stockholm i december kommer nu på MRL 2101 skiva.

Pris kr. 18:50 + moms
(Utkommer i februari)

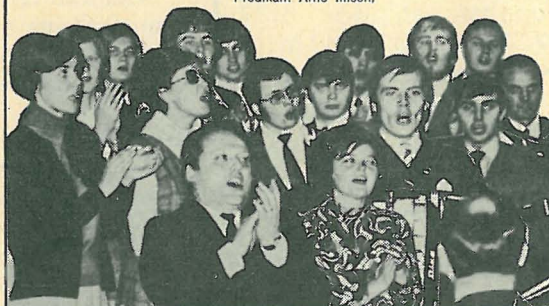
Kort intervju med ARNE IMSEN. Unisona sånger: "Guds folk är på resa", "Det skall komma en dag", "Allt jag behöver är mera av Jesus" samt sång av Inga-Lill och Henry Holmberg och Sigrid Malmberg.

Predikan: Arne Imsen.

RADIO GUDSTJÄNST

från Maranataförsamlingen i Stockholm

Kort intervju med ARNE IMSEN. Unisona sånger: "Guds folk är på resa", "Det skall komma en dag", "Allt jag behöver är mera av Jesus" samt sång av Inga-Lill och Henry Holmberg och Sigrid Malmberg.
Predikan: Arne Imsen.

NYA SKIVOR

Christina Sonesson:

Sigrid Malmberg:

SEP 1102
VEM ÄR JESUS?/
EJ JAG RÄDS/DET
FÖLJER EN
MORGON/
I EGYPTENS
MÖRKER

Pris kr
10:20 + moms

SEP 1101
JAG DRÖMDE ATT
TIMMEN VAR INNE
/VI RESER HEM
/JAG VET ATT
JESUS LEVER/
NÄR JAG VÄL HAR
FULLBORDAT
MITT LOPP

Pris kr
10:20 + moms

Sänd mig mot postförskott:

- st av LÅGPRIS-LP:n med radiomötet
(MRL 2101)
- st av CHRISTINA SONESSONS skiva
(SEP 1102)
- st av SIGRID MALMBERGS skiva
(SEP 1101)

Namn:

Bostad:

Postnr/postadr.:

Tel. /

Orderadress: MR:s MUSIKPRODUKTION, Box 6177, 102 33 Stockholm

Kom även Du med Ditt bidrag till denna sida.
Adressen är:
Midnattsropet, Box 6177,
102 33 Stockholm

VÅR UPPSÖKANDE FRÄLSARE

Vilken jättestor nåd att få äga en uppsökande Frälsare. Det säger mig att vi har en levande och verksam Frälsare. Det finns inget tvivel därom. Halleluja... Lukas 19: 10 *"Ty Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat."*

Jag är uppväxt i ett hem där Bibeln endast användes till att putsa på ytan, som med en dammtrasa. Det är inget för dig, sades det.

Nu har jag alltid varit ett s. k. "problembarn" därför att jag alltid var tilltalad av just sådant som inte var något för mig. Så ock i detta fall, då det gällde Bibeln. Den förtigenhet och det smussel som jag anade gjorde mig bara mer nyfiken. Det tändes en inre längtan att få komma dessa ting närmare. Tyvärr blev det inte denna längtan som fick ta övertag i mitt liv, utan lång tid gick i värld och flärd. Jag nästan slungades in i en otrolig och orolig levnad. Ett liv som blev bara tommare och tommare ju mer som bjöds.

*Nu frälsning jag funnit, och jag jublar så nöjd
jag har lyft min blick ifrån dal
och till höjd,
för mitt ankare sänder jag upp,
inte ner,
och någon förlysning jag väntar
ej mer.*

Hesekiel 34: 11, 12, *"Ty så säger Herren, HERREN: Se jag*

skall själv taga mig an mina får och leta dem tillsammans. Likasom en herde letar tillsammans sin hjord, när hans får äro förströdda omkring honom." Frälsaren uppsöker det som var och det som är förlorat. Han är densamme i dag. Han är verksam alltid och överallt.

Vad som fångslar mig i dessa sammanhang är Guds gränslösa omsorg och kärlek till oss människor. Gud tvingar ingen, men Hans kärlek tvingar oss. Genom sin kärlek sökte Gud mig. På samma sätt söker Han dig. Han sökte tills Han fann. Han söker tills Han finner. Halleluja... Matteus 18: 12 *"Vad synes eder? Om en man har hundra får, och ett av dem har kommit vilse, lämnar han icke då de nittionio på bergen och går åstad och söker efter det som har kommit vilse?"* Den undervisning och de liknelser Jesus använder sig av här säger mig mycket. Förtroende, omsorg, möda, kärlek. Han måste litat på de nittionio som han lämnade för omsorgen om det enda som gått vilse. Mödan icke nämnd, men **"GUD ÄR KÄRLEKEN"**. Vilken nåd att få vara en av Hans nittionio, och ännu mer att få vara den som Herden fann. Nåd utöver nåd.

*Av nåd är jag frälst, och av nåd
är jag Hans,
Jag aldrig mig tänkt sådan
lycka fanns.
Men mitt ankare sänder jag
upp, inte ner,
och någon förlysning jag väntar
ej mer.*

Johannes 10: 14, 15, *"Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och mina får känna mig, såsom Fadern känner mig, och såsom jag känner Fadern, och jag giver mitt liv för fåren"*. Sedan den Helige Ande fått ge sken över dessa sanningar ser jag mig i behov av Den Gode Herdens ledning varje stund, varje sekund.

Ingrid Bergström Eskilstuna

FÖRAKTA EJ DE SMÅ FÅRAHERDARNA

När man läser i första Samuelsbokens sjuttonde kapitel så finner vi hur lätt det är att misstro den del av de kristna som visserligen tjänar sin konung, men ibland gör som David. Det står i den femtonde versen, att han understundom lämnade Saul och gick hem för att vakta fåren åt sin fader Isai. Men Davids äldre bröder var hela tiden i konungens tjänst, och fick också uppleva att trots rustningen och helöverlåtelsen så fattades ändå något.

Så hände det att Isai blev orolig över sina äldre söner och sände David till dem med bröd. Ja till och med till deras ledare fick David frambära gåvor. Nu kan vi läsa i 1 Sam. 17: 28, hur Davids äldste bror hånade honom däröver att han frågade om ingen fanns i Israel som vågade gå emot fienden. Tänk, en liten okänd fåraherde hade dristat sig att ställa frågor till kämparna i Israels här. Är det manne någon som känner igen tonen och sättet att bemöta bröder som ej i synligt motto är iklädda rustningen, men som ändå förvånas över stridsmännens ringa förtröstan på Gud. Hemligheten med David röjs ju tydligt i den trettiofjärde versen. David hade i sin ensamhet fått strida mot vilddjuren för att rädda sin faders får. Då förstär man ju att David ej heller bävade för Goliat. David trodde på sin Gud och ej på den rustning som Saul ville låna honom. Det kommer en tid då smådare skall uppstå och öppet håna och utmana de frälsta, då kanhända Gud måste sända de föraktade fåraherdarna som endast förlitar sig på Gud och hans kraft. Då först skall Guds kraft uppenbaras och fienden besegras.

A. Palmgren

en särskild bibeltimme om tiondet i bibelns ljus.

De åtta evangelister som är tillsatta är alla aktiva och andedöpta, så det känns att de har upplevt mycket. En hel vecka med bibelstudier och bön har satt sina spår. 7—9 var det bön; bibelstudium till 12.00, därefter middagspaus i två timmar, bibelstudium till 17.00 igen. Sen var det paus och möte 19.00—22.00. Det är program som drivit evangelisterna till en djupare insikt i Guds ord och Guds vilja i sina liv.

I kvällsmötena har det varit fulla hus med många ofrälsta och flera har lämnat sig till Gud. Efter en veckas kampanj så är 17 andedöpta, flera har blivit frälsta och 10 döptes i floden här. Söndag var det dop; Erling Eriksen tillsammans med en evangelist döpte de 10 i floden här. Tre av stans tidningar var där och på måndag var dopet förstasidesstoff i tre tidningar. Detta är aktuellt stoff också här i Peru, ja kanske mer här än hemma i Norge, där det blivit mera allmänt att sådant händer.

Dopet i floden tog jag upp på film och jag har också filmat mycket som kan vara av intresse för vännerna hemma i Norge; bl. a. de platser där församlingen bor; evangelisterna osv.

Jag vill också berätta om avslutningsmötet på söndag kväll. Lokalen, som är byggd av Granseth och Eriksen tillsammans med de infödda var till trängsel fylld. Mötet började 17.00 och varade till 22.30. Jag påminde vännerna om Apg. 1: 11 *Han skall komma igen*. Sedan ordet såtts blev det bön och innan mötet avslutats var nio andedöpta, den yngste en pojke på tolv år.

I sanning, apostlagärningarnas tid är inte förbi.

Det som är annorlunda än i Norge är att de tror mera enkelt än hemma. De är inte fulla av förutfattade meningar, de tror enkelt och upplever vad som står i Ordet. Ni förstår hur det känns i mötesatmosfären när så många upplever Andens dop. Att se en flicka på tretton år så uppfylld av Andens kraft och i aktion med att be för andra, ni skulle varit med och upplevt det, ni som är med i missionsgärningen hemma.

Idag är det julafton och klockan 19.00 kommer Solfrid och Erling för att fira jul tillsammans med familjen Granseth och mig. Sedan tidigt i morse har Solfrid och barnen packat påsar med frukt som ska delas ut i morron till barnen i församlingen. De är omkring 75 stycken. Mötet på juldagsmorgonen börjar 9.00 och alltsammans filmas. Här firas julen på katolskt sätt i alla kyrkor med midnattsmässa, men vi ska samlas för att läsa julevangeliet och bedja

tillsammans. Då ska vi påminna oss alla missionsvännerna hemma i Norge som är orsak till att missionsarbete kan drivas här långt ute i Peru, nästan nere vid gränsen till Chile, 2.400 meter över havet.

Ni som är hemma har mycket att tacka Gud för att även vi får vara med i ett sådant arbete. Granseth har haft en arbetsam tid och är något slitna och behöver nog vila. Både klimatet och arbetet tar på. Solfrid och Erling är i fin form och lär efterhand språket. Efter jul ska de upp i bergen 4.500 meter över havet och förkunna evangelium. Herrens ärende hastar. Detta är min hälsning till er.

Iver Jones.

Forts. fr. sid. 7

Vid uppenbarelsetältets ingång

Det kom en dag för nasiren då han fick klippa av flätorna. Då skulle han föras till uppenbarelsetältets ingång. I tiden får vi leva i försakelse och återhållsamhet. Vi vet inte vad vi skall bli, men en sak vet vi. Så småningom ska Gud föra oss till uppenbarelsetältets ingång. Där får nasiren avklädas allt som tillhör den här tiden. Kampen och striden är slut. Vid uppenbarelsetältets ingång offras skuldoffret, syndoffret och brännoffret.

När vi kommer till uppenbarelsetältets ingång skall vi inte säga att vi mötte lejonet, vi fick en brunn att rinna upp i åsnekäken, vi besegrade rävarna när de kom, vi tog upp kampen mot skökan och vann seger.

Där åberopar vi inte vad vi gjort, där åberopar vi *försoningen*. När vi kommer dit kommer vi att säga: "Tack Jesus för blodet, hemligheten till att också jag får vara med!" Hemligheten är inte de överväldigande segrar vi vunnit; hemligheten är blodet. I himlen ska vi inte sjunga om vad vi gjort, utan Moses och Lammets sånger. Vid uppenbarelsetältets ingång; ingången till den eviga härligheten, kommer vi inte att säga: "Du legitimerade oss genom att utgjuta din Ande över oss". Vi kommer inte att säga "Vi drev ut onda andar, vi besökte sjuka." Vilken underbar dag när nasiren fullbordat sitt lopp! Han har lidit nederlag under vandringen, han har tappat sina flätor som dock åter växte ut. Så står han där. Framme.

Vi skall inte vara ängsliga om försakelsens villkor kan vara hårda och problemen kan vara stora. Vi skall bevaras i nasiratet i trohet mot honom, tills han för oss fram i härlighet. Då avslutas en epok i församlingens historia. Nästa epok, då Jesus Kristus tillsammans med alla de heliga kommer tillbaka till jorden för att regera, då är vi med i den skaran. Församlingen, Jesu brud, ska regera tillsammans med honom. Förhärligad, och evigt vigd vid sin brudgum. Amen.

TILL ALLA! MÅNGA NYHETER

MRLP 110 Stereo
CURT och ROLAND

Sida A: Ett verkligt liv/Less of me /Jesus med Dig vill jag leva/When the Saints/En liten stund med Jesus /Alla minnen.
Sida B: O, så underbart/Säg har jag räddat/Call me Lord/Vill Du/Jag lever idag/ Estou Allegro/Tiden försvinner.

Sida A.
Hade jag vingar/Gud ske lov, min själ är frälst/Skall Du få vara med /Tack o Jesus/Mannen Jesus/Om Du vinner jordisk makt och ära.

Sida B.
Icke heller jag fördömer dig/Vi har ett underbart hem/Han är liljan/Nu har jag funnit glädjen i Gud/Jesus Du min vän/Ljuvligt och kärleksfullt.

MRLP 112

ANITA och BOSSE ANDERSSON

Sida A: Natten dröm/Frälsningsglädje /HOW LONG HAS IT BEEN/ En klädnad vit/I lustgården/Sökarens svar.
Sida B: Pilgrimens längtan/Han förvandlade hela mitt liv/ACROSS THE BRIDGE/ Strålände stad/Jag vilar i Guds hand/I SHALL NOT BE MOVED.

MREP 82.
VIVIAN MÅRTENSSON
Förlåt/En liten tid/Herre Du mig uttrassakar /Snart brister skyn.

MREP 83 GÖTEBORG-
ARNA ERLAND, SIV,
VIVIAN, ARNOLD: Ge-
nom tidens sorg och
smärta/I en värld där
själar lider/Anden har
sant bud/Gyllne fält
för vinden vajar.

MREP 84 ROLAND
LÖVGREN och LEN-
NART LARSSON.
En ljuvlig hälsning/
Det finns ingen här
som Jesus/Snart så
kommer Han/På väg
till himmelen.

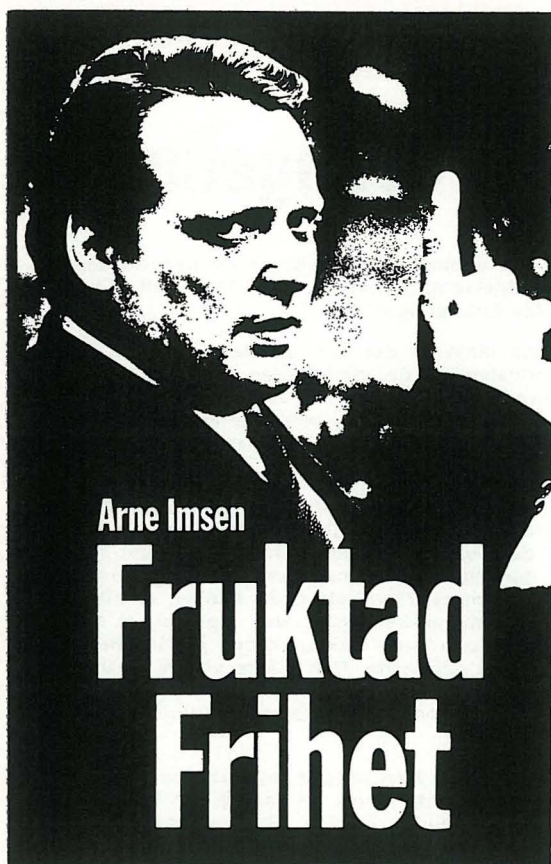
MREP 85. STIG JIRE-
NIUS. Genom blodet/
Jag är frigjord/Fyllt
av kärlek/Det är en
som har dött.

BESTÄLLNINGSKUPONG sänd. till Evangeli-Center, 781 02 Borlänge 2. Tel. 0243/105 95

Härmed best. att sänd. mot postförskott: Namn: Bostad (Box/Gata):

..... Skivor nr Kassettband nr Postadress:

Arne Imsens nya böcker

Resensenter om F. F.:

"Imsen generaliserar inte..."

Jönköpings-Posten.

"ett stycke kyrkohistoria i dagens Sverige..."

Gotlands Allehanda.

Pris: Häft. 29: 50. Inb. 34: 50 (+ moms)

Från Död Till Liv!

Av Arne Imsen

I förordet till "Från död till liv" säger Arne Imsen bl. a. — Mot alla de krafter på det kristna verksamhetsfältet, som vill göra Ordets förkunnelse till ett beskuret inslag bland andra importerade — mer roande och underhållande — programpunkter i gudstjänstlivet, borde väckelsefolket höja en rungande protest. Den kristna gemenskapen förlorar nämligen helt sin urkristna substans om predikan får tävla med splittrande mötesarrangemang eller ställs på undantag. Det är genom Ordets förkunnelse Guds verk föds fram, växer till, fördjupas och utvecklas.

Pris kr 25: 50 + moms

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

Kupongen sändes till
Midnattsropets Bokförlag AB
Box 6177, 102 33 Stockholm

.... ex FRUKTAD
FRIHET

.... ex FRÅN DÖD
TILL LIV

Namn:

Bostad (Box/Gata)

Postadress:

Kanske är det som människan själv åstadkommit mer tilltalande än korsets dårskap?

Kan ett urvattnat evangelium ge en sökande människa något?

Programmet är fulltecknat, men var finns Jesus?

Nyputsat evangelium

● I Judas brev möter oss uppmaningen: "Kämpa för den tro som en gång för alla blivit meddelad åt de heliga." EN GÅNG FÖR ALLA! Där finns ingen plats för förändringar.

● Många gånger har jag tänkt på det som omtalas i 2 Krön. 12: 9–11. För att dölja förlusten av de guldsköldar han förlorat lät konung Rehabeam tillverka kopparsköldar. De nyputsade, glänsande kopparsköldarna var säkert vackra och tilltalande men det var imitationer av de ursprungliga äkta guldsköldarna.

● Är det inte, bildligt talat, det förhållandet vi ser runt omkring oss i dag. Det som skulle vara äkta är egentligen bara imitationer och försök att överskyla att den ursprungliga härligheten gått förlorad. Men kanske är det som människan själv åstadkommit mer tilltalande än korsets dårskap? Vad finns kvar när man plockat bort både det ena och det andra från Guds Ord? Kan ett urvattnat evangelium ge en sökande människa något? Nej, inget annat kan lösa en människa från synd och onda makters grepp än en biblisk frälsning genom blod, vatten och Ande. Och måste vi inte få uppleva en biblisk församlingssamfund för att kunna fostras och bevaras till den dag Jesus kommer. En miljö där Jesus är Herre och Anden verkar.

● Av egen erfarenhet vet jag att i en religiös organisation är verksamheten så omfattande och aktiviteterna så många att knappast någon har tid att vänta på Andens ledning. Programmet är fulltecknat men var finns Jesus? Välsignar Han de uppgjorda planerna är det bra annars måste det gå ändå.

● Tacka Jesus, du som blivit löst och får leva i en gemenskap på Ordets grund. Herren har givit oss ETT ÖGONBLICK AV NÅD så vi får uppleva något av vad Han vill göra när vi söker oss till det ursprungliga, äkta, fram till den tro som blivit överlämnad åt oss en gång för alla.

● Nu märker vi att utvecklingen går fort. Allt förbereds för Antikrists framträdande, inte minst inom det religiösa lägret. Avståndet ökar, inte bara mellan församlingen och världen utan också mellan brudförsamlingen och de fallna kyrkorna. De kommer alla att upplukas av den yttersta tidens enhetskyrka. När mörkret blir allt djupare och dimmorna allt tätare må Herren hjälpa oss att akta på det profetiska ordet till dess att dagen gryr. Snart finns ingen med Maranataropet levande i sitt hjärta kvar på jorden.

● Käre vän, fly för ditt livs skull från synden och alla religiösa träldomsok. Lyssna till midnattstimmens sista varningsrop, som också är en inbjudan till dig att komma med bland brudeskaran. Stå upp och gör dig redo att möta Brudgummen!

ESSIE LUNDH